

3
SÖNDAG

Gränslös lycka

De stannade åtta månader i Kenya. Sedan fick Linda och Mathias Mjölner äntligen papper på att de blivit föräldrar till Jilla Mowitz.

SIDAN 74

Bild: KRISTIN LIDELL

Jan Lööf - bildmakaren
17 september 2011 - 22 januari 2012

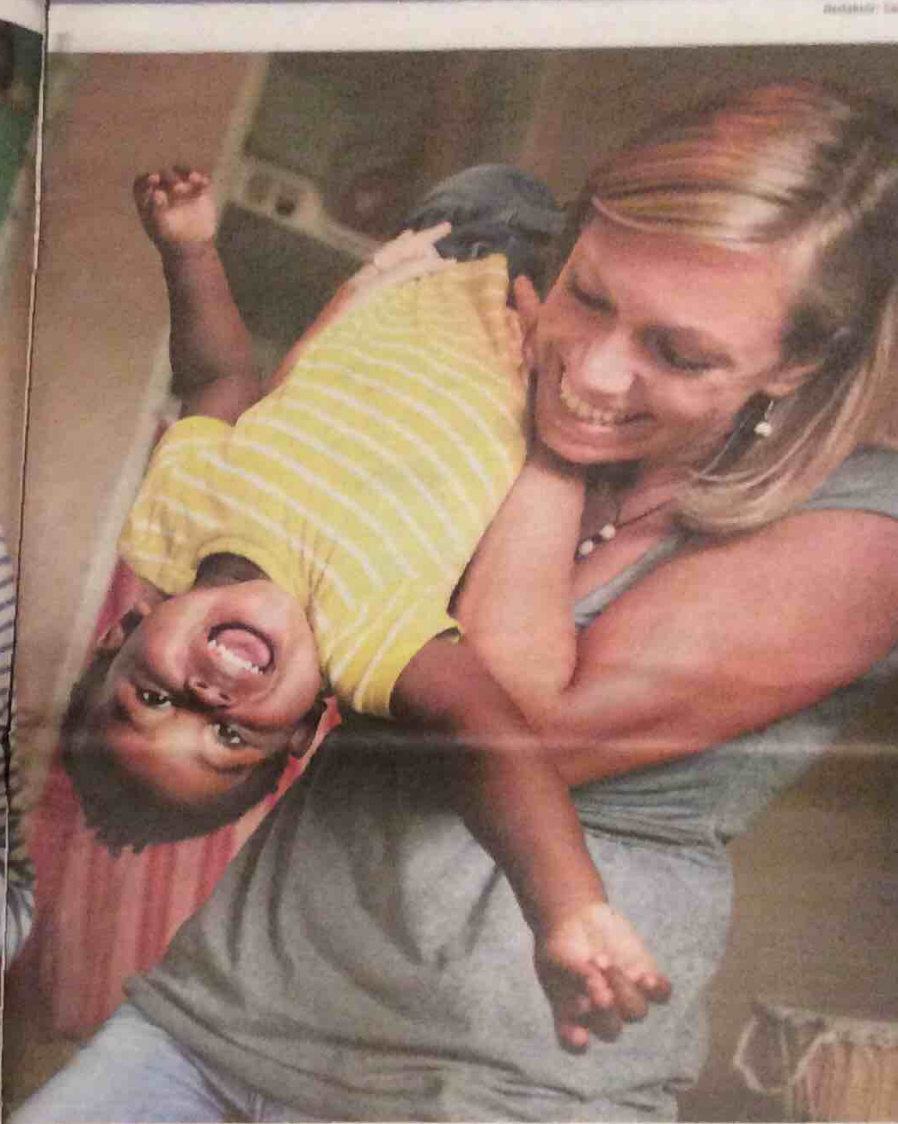

6/8 och tors 11-18, ons 11-21, fre-sön 11-17, mån stängt. Entré 60 kr, under 25 gratis. Illustrationer ur ABC-boken, 1999. www.konstmuseum.goteborg.se

■■■■■■■■
GÖTEBORGS
KONSTMUSEUM

...DEN. Mathias och Linda Mjölner fick med sig Ketiyas bästa skatt hem till Lerum. På köpet fick de ett hemland till - och

perspektiv på det onödigt hetsiga temoot hemnavid.

...RUB. KRISTIN LA

Efterlängttad

FICK TA HAND OM MOVITZ

EFTER ÅTTA MÅNADER I KENYA

För att få adoptera lilla Movitz var Linda och Mathias tvungna att stanna i Kenya i hela åtta månader. Det blev en blandning av gränslös lycka och nervös väntan på domstolsbesluten. Som bonus fick familjen ett andra hemland.

Det är tidig förmiddag och regnet fullkomligt öser ner över radhuset i Lerum. Inne i köket sitter lilla Movitz, mamma Linda och pappa Mathias. Movitz äter yoghurt och müsli samtidigt som han kör en brandbil bredvid tallriken.

Nu är det fem månader sedan familjen tog flyget från Kenya och kom hem till Sverige.

BÅDA MINNS TYDLIGT den dagen i juli 2010 när barnbeskedet kom. Linda och Mathias hade tidigare blivit godkända av de kenyanska myndigheterna som adoptivföräldrar och nu följde en ovisst väntan. När det fanns ett barn som kunde matchas med föräldrarna, skulle adoptionsbyrån BFA (Barnen framför allt) förmedla beskedet.

– Första semesterdagen fick vi ett mejl från BFA. Där stod det att ni kommer att få barnbesked innan dagen är över, berättar Linda.

Mathias fortsätter:

– Vi bara skrattade och kramades och skyndade oss tillbaka till stugan. Där satt vi sedan.

"Vi såg fördelen med att vi tvingades lära känna landet och dess kultur, i stället för åka till ett land och rycka upp ett barn från allt det är vant vid"

Vi kunde inte äta, inte prata, inte se på teve. Vi visste ingen tid utan bara "innan dagen är över".

Men för att komma till början av historien får vi gå tillbaka några år i tiden.

REDAN 2008 STÄLLDE SIG LINDA och Mathias i kö hos adoptionsbyrån. Allteftersom tiden gick ökade deras fokus på att skaffa barn och de hade svårt att tänka på annat.

– Våren 2009 var en ganska jobbig tid. Efter ytterligare en misslyckad provrörsbefruktningsbestämning bestämde vi oss för att byta riktning. Vi hade insett att det viktiga inte var hur vårt barn kom till oss utan att det faktiskt kom.

– Den 9 juni 2009 köpte vi en flaska champagne och i stället för att sörja det biologiska barn som aldrig blev, firade vi att vi skulle ha möjlighet att bli föräldrar på ett annat sätt. Vi bestämde oss för att adoptera, säger Linda.

Afrika har alltid varit speciellt för Mathias och Linda. Kenya hade inte någon adoptionskö och en förhållandevis kort väntetid på barnbesked.

– Vi funderade på hur det skulle gå med huset och jobbet om vi var borta i 6–9 månader som Kenya krävde. Men vi såg fördelen med att vi tvingades lära känna landet och dess kultur, i stället för åka till ett land och rycka upp ett barn från allt det är vant vid. Efter en föräldrakurs hade vi bestämt att vårt barn fanns i Kenya, säger Mathias.

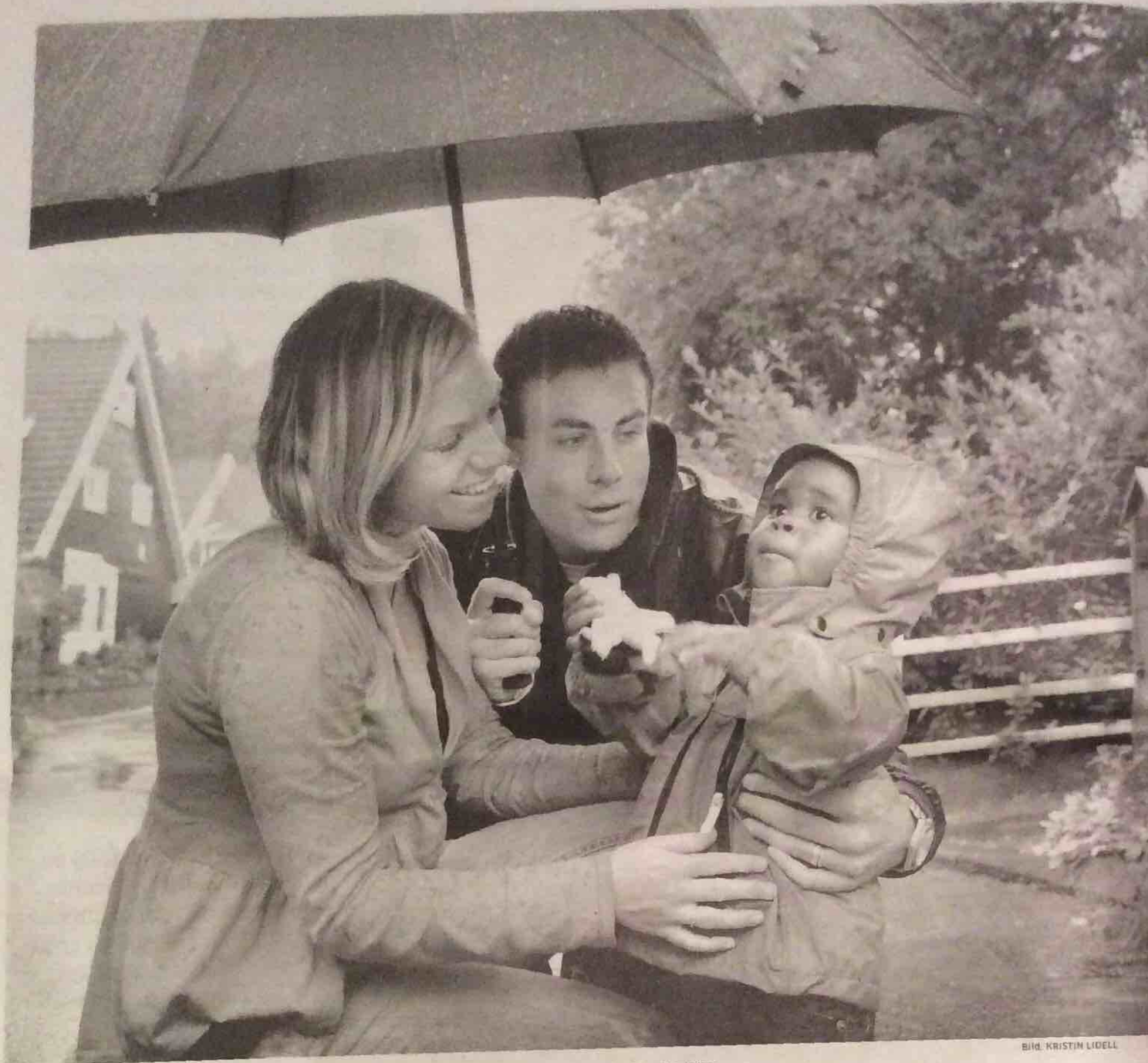

BILD: KRISTIN LIDELL

BLÖTARE BREDDGRADER. Regnet i Lerum bekymrar inte Movitz - bortsett från att han inte kan använda sina favoritlackskor.

"Hon räckte över honom till mig och han sa inte ett knyst. Tårarna rann nerför mina kinder och jag höll honom hårt i min famn."

I mars 2010 gick ansökan iväg till Kenya. Samtidigt hittade de dessutom en annons om några som vill hyra hus i Lerum.

– Plötsligt kom samtalet! berättar Mathias. Grattis, ni har blivit föräldrar till en liten pojke på sju månader.

PÅ FÖRMIDDAGARNA I NAIROBI BRUKADE de gå en promenad med Movitz i bärsel och handla. Men nu tycker Movitz det är dags att röra på sig och klättrar upp för trappan till sitt rum. Han leker med spisen och serverar kaffe i små porslinskoppar.

– Vad är Movitz då? frågar Mathias.

– Go' eller? svarar Movitz på bred göteborgska.

Den 11 augusti 2010 flög Linda och Mathias till Nairobi. De möttes av en representant från barnhemmet som eskorterade dem till lägenheten där de sov en natt.

Redan dagen efter blev de hämtade till barnhemmet. Det var grönt och fint innanför murarna. Personalen berättade om sin verksamhet och om deras blivande son, men de kunde inte höra någonting. De ville ju bara träffa honom. Sedan försvann personalen ut.

– Vi väntade, säger Linda. Det kändes som en evighet. Plötsligt öppnades dörren och en av kvinnorna i personalen bär på barnet, vars bild vi stirrar på i veckor. Hon räckte över honom till mig och han sa inte ett knyst. Tårarna rann nerför mina kinder och jag höll

honom hårt i min famn. Den lycka vi kände går inte att beskriva i ord.

I Nairobi var det 20-27 grader varmt året om och torr luft. De bodde i en stor tvårumslägenhet i ett område med mur runt om, med doftande blommor, träd, gräs och pool.

Det har ljusnat något på den västsvenska

Familjen Mjølner har vuxit

Linda Mjølner

Ålder: 31 år

Yrke: Förskollärare

Intressen: Umgås med familj och vänner, laga mat, resa till solen, åka skidor

Mathias Mjølner

Ålder: 36 år

Yrke: Supplier Performance

Development Manager på SCA

Intressen: Innebandy, filmredigering, resa, umgås med

himen. Nu måste de bara gå ut, Årminstone på en promenad i kvarteret.

– Movitzén, säger tillgrabben glatt när han ser sig själv i spegeln. Måste köpa nya lackskor!

Linda förklarar att han har ett par favoritskor som blivit för små och som han absolut vill ha nya. Men just i dag blir det stövlar och regnjacka. Movitz tar med sig ett elektriskt flygplan ut, springer runt och låter det flyga både över och i vattenpöslarna.

Efter att de träffar Movitz första gången följde en anknypningsperiod på fyra dagar. Då fick de sköta om Movitz, men på barnhemmet.

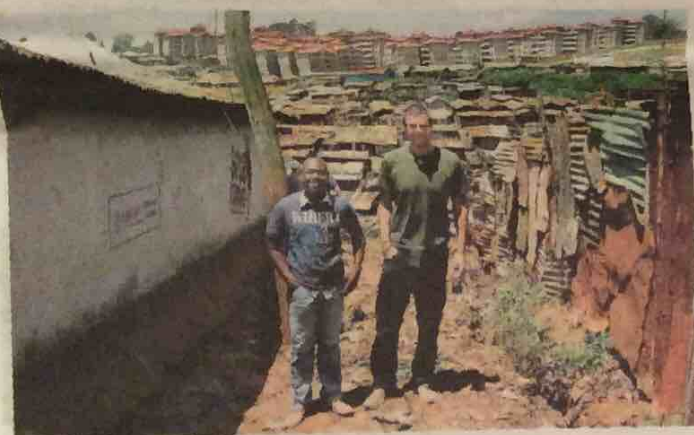
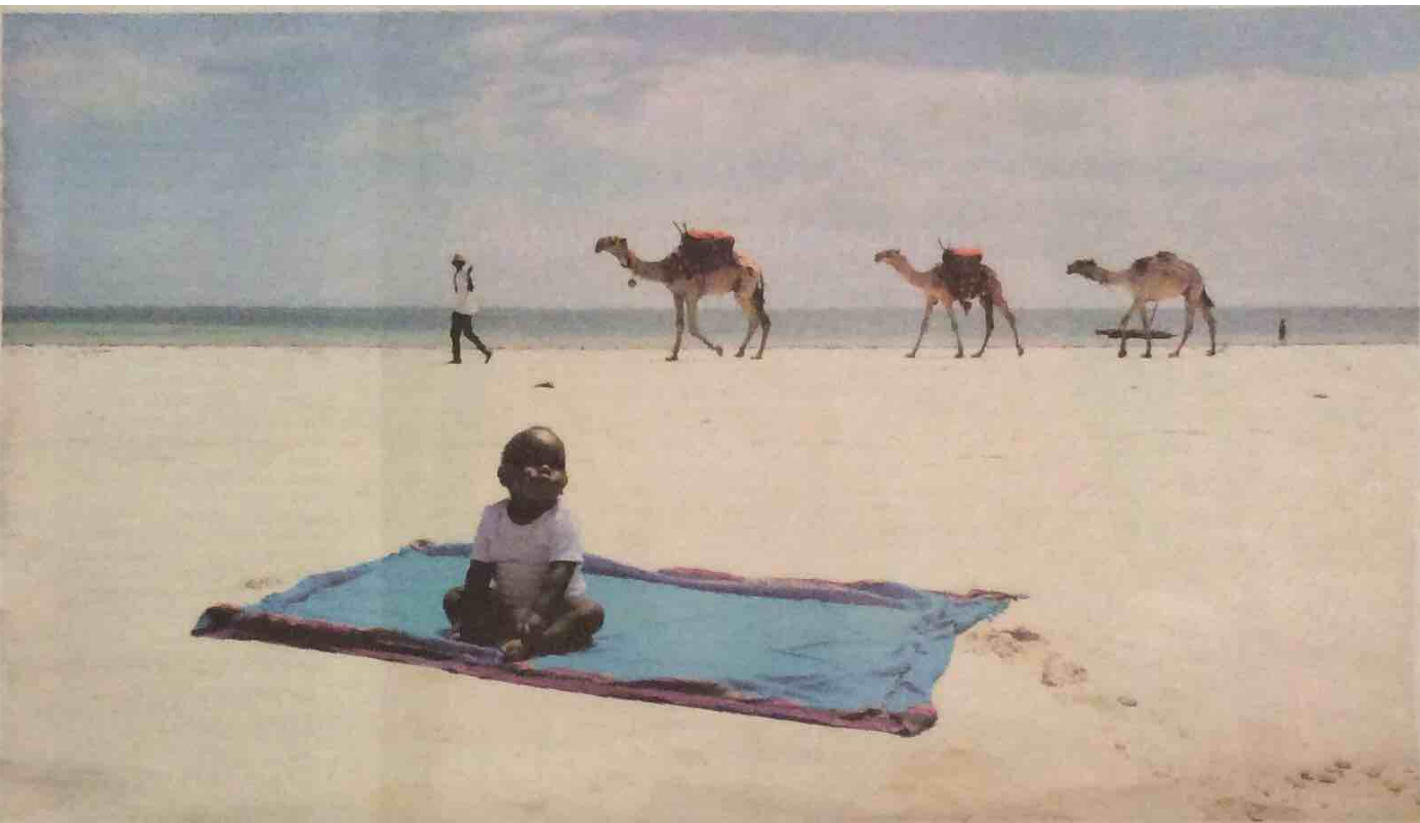
– De ville se att samspelet mellan Movitz

vänner, läsa böcker

Movitz Mjølner

Ålder: 1 år, 9 månader

Intressen: Åka buss, bilar, båtar, laga mat på sin spis, bobby car, äta kex

Bilder: PRIVATA

PARALLELL VÄRLD. Medan de väntade på adoptionsdomstolens beslut hann Mathias och Linda se flera sidor av Movitz hemland. Som slummen i Kibera, ymniga nationalparker och heta sandstränder. Under anknytningsperioden var de tillsammans med Movitz på barnhemmet - varje dag.

och oss fungerade. Det var omtumlande dagar när han både var vår, men vi ändå fick lämna honom på kvällen. På fjärde dagen kunde vi äntligen ta med honom hem till lägenheten, säger Mathias.

De tre kommande månaderna kallas fosterperiod. Om allt har gått bra följer den första domstolsförhandlingen.

- VI VAR HEMMA BÅDA två och klarade oss på en föräldrapenning. Vi fick hjälp med disk, tvätt och städning. Eftersom vi bodde många familjer på samma gård, fanns det alltid någon att umgås med. Ledigheten i Kenya var på många sätt som en lång semester. Ofta gjorde vi utflykter tillsammans med de andra

familjerna till Nairobis city, till Karen Blixens eller till någon nationalpark.

- Vi blev kallade till första domslutet den 26 november. Det var väldigt nervöst, men vi kände oss ändå trygga med att allt gått bra.

Den nyblivna familjen fick många besök av familj och vänner.

- Vi tog med våra gäster på safari, till vita paradisstränder och till lyxens raka motsats, slummen Kibera.

I BÖRJAN PÅ FEBRUARI 2011 blev familjen kallade till ett förhör inför domstolsbeslut två. I april fick de ett skriftligt besked att Movitz var deras. En lång väntan var över!

Efter den blöta utomhustvistelsen kommer Movitz in och leker en stund till. Klockan ett är det lunch och sedan sovstund.

Den 15 april gick planet hem till Sverige igen. De hade då varit i Kenya i åtta månader.

- Jag ville inte åka hem, säger Linda. På Landvetter möttes vi av våra efterlängade familjer. Det kändes fantastiskt att se dem igen efter så lång tid. Men jag saknade Kenya varje dag de två första månaderna.

- Det var härligt att se Movitz, för han verkade känna sig hemma direkt. Det var roligt att komma tillbaka till jobbet igen. Däremot

"Det var som att kliva rätt in i en stressig kontorsfilm där alla hade fullt upp med sitt och jag stod bredvid som en åskådare"

MATHIAS MJÖLNER om att återvända till svenskt arbetsliv

var jag inte van vid tempot. Det var som att kliva rätt in i en stressig kontorsfilm där alla hade fullt upp med sitt och jag stod bredvid som en åskådare, säger Mathias.

- I KENYA LEVDE ALLA i ett helt annat tempo än vad vi gör här i Sverige. Pole pole, sa kenyanerna och log när de tyckte att svenskar stressade för mycket. Det betyder "ta det lugnt" eller "sakta sakta".

För Linda och Mathias har tiden i Kenya påverkat dem på alla tänkbara sätt.

- DET KÄNNS SOM ATT jag har fått ett stort lugn i mig, säger Mathias. Jag har blivit bättre på att fokusera på det som är viktigt och gräver inte längre ner mig i detaljer. Nu har både Movitz och vi två hemländer. På fridrotts-VM kändes det kul att säga att nu vann vi guld igen!

- Jag har fått nya erfarenheter av livet och helt nya perspektiv på vad exempelvis fattigdom och lycka kan innebära, säger Linda. Man uppskattar och ifrågasätter världen på ett annat sätt.

- Att vi åkte till Kenya och adopterade Movitz är det bästa vi har gjort. Vi hade en magisk tid tillsammans. Kenyas alla bästa skatt tog vi med oss hem till Sverige.

CHRISTINA ABRAHAMSSON
071-62 40 00 christina@bfa.se

Adoptera barn i Kenya

Antal adopterade barn från Kenya till Sverige 2010: 14

Kostnad: ca 120 000 SEK

Total vistelse tid minst 6-9 månader

Länkar: www.bfa.se, <http://kiberatours.com/>

<http://www.barnifokus.se/>